

CON TIN TƯỞNG VÀ KHÔNG SỢ HÃI VÌ THIÊN CHÚA LÀ SỨC MẠNH CỦA CON!

... Ông Yvan Lejeune, kỹ sư 39 tuổi, sống tại Petit-Réderching ở miền Đông nước Pháp. Ông kể lại hành trình ngỡ ngàng và kỳ diệu về việc khám phá sự hiện hữu của THIÊN CHÚA. Ông cũng xác tín về lời Đức Chúa GIÊSU phán: "Cứ tìm thì sẽ thấy" (Luca 11,9).

Hồi ấy cách đây 10 năm. Buổi chiều hôm đó, lúc trở về nhà sau giờ làm việc, và vì đang trải qua thời kỳ khổ-đốn của bệnh trầm-cảm, tôi bỗng nổi đóa với chính mình. Tôi lầm bầm như phát điên:

- Hàng triệu triệu người từng tin trước mình, tại sao mình lại không thể nào tin được?

Vốn có đầu óc khoa học ngay trong tâm hồn, tôi thuộc loại người chỉ tin những gì mình thấy. Thế là tôi giận dữ đi tìm phương được nơi cánh rừng. Tôi ngồi trên chiếc ghế băng đối diện với cái ao nhỏ. Tôi nghe tiếng máy con ếch ương kêu hiu-hắt hắt-hiu. Dĩ nhiên là tôi đang trầm tư mặc tưởng. Thời gian trôi qua khoảng chừng vài phút. Tôi vẫn còn ngồi yên trên chiếc ghế băng nhưng lòng tôi như được trầm lắng và tôi bỗng có cảm tưởng - trong một tích-tắc giây đồng hồ - tôi cũng được yêu thương và được đánh giá cao. Rồi tôi lại có thêm nỗi kích động mạnh - nó cũng lướt qua thật nhanh như chớp nhoáng - về một "trái tim bùng cháy"!

Tôi nghĩ tức khắc đến đoạn Phúc Âm kể chuyện Đức Chúa GIÊSU Phục Sinh hiện ra với hai môn đệ trên đường Emmau (Luca 24,13-35), trong đó có câu:

- Lòng chúng ta đã chẳng "bùng cháy" lên sao?

Thật ra tôi đã hấp thụ một nền giáo dục Kitô trước khi trở thành dửng-dưng, rồi đi đến độ vô thần, lúc kết thúc các môn khoa học vào năm 25 tuổi. Tuy nhiên, từ vài năm qua, tôi bắt đầu tìm kiếm Đấng mà tôi không hề tin là Ngài hiện hữu.

Thế rồi vào cái ngày hôm ấy, khi ngồi trên chiếc ghế băng ấy, tôi bỗng cảm thấy lòng mình như trầm lắng, an bình. Và khi phải ra về, tôi vờn vai đứng lên rồi tự nhủ:

- Được, giờ đây, đã chán ngấy lắm rồi. Đàng nào thì mình cũng xin tin thôi!

Và khi tôi thực sự đứng lên, chuyện không thể xảy ra đã xảy ra:

- Tôi đã tin!

Tôi thầm nghĩ:

- Ôi, lạ Chúa, Chúa hiện hữu thật sự!

Tôi chuyển từ cái nghi ngờ triền-miên trường-kỳ sang cái bảo đảm vững chắc về sự hiện hữu của THIÊN CHÚA! Thật là một cuộc chuyển hướng trong tích-tắc không thể nào tưởng tượng được. Nó quá nhanh chóng, quá bất ngờ. Giống như một cái búng tay, một giây này sang giây khác. Tôi hoàn toàn không nghi ngờ gì ráo trôi, chỉ còn lại một tiếng gọi, không giải thích được bằng sự hiển nhiên, nhưng là một tiếng gọi đi vào sự sống.

Than ôi, trải qua không biết bao nhiêu năm trường tôi đã khổ sở chìm đắm ngập lặn trong đen tối! Tuy nhiên, ngay sau khi biến cố khác thường này xảy ra, tôi vẫn giữ thái độ dè dặt và thận trọng. Tôi lo âu tự hỏi phải chăng đây cũng lại là một biểu lộ dị thường của chứng bệnh trầm-cảm của mình? Thế rồi thời gian tuần tự trôi qua đã minh chứng cho tôi thấy cái trái ngược với điều tôi lo âu.

Cái hăm-phanh chớp nhoáng ấy đã từ từ đưa tôi lên đường nhập cuộc. Từ hai năm qua tôi đều đặn tham dự các buổi cử hành tôn giáo vào mỗi chiều Chúa Nhật. Tất cả trở thành điều thật tự nhiên. Dầu thế, điều này không ngăn cản sự kiện có những lúc trời lên trụt xuống. Tôi vẫn phải nhập viện để chữa trị chứng bệnh trầm-cảm, nhưng khoảng cách giữa các lần nhập viện trở nên dài hơn vào những năm gần đây.

Sau cùng tôi nhận thấy rằng cái ổn định cho phép tôi có một cuộc sống gần như bình thường. Về việc trích thuật trong Phúc Âm lời Đức Chúa GIÊSU phán: "Cứ tìm thì sẽ thấy" Luca chương 11 câu 9, tôi có thể quả quyết làm chứng rằng: "Đây là điều có thật! Đúng như thế!"

... Ngày đó, bạn sẽ nói: Lạ THIÊN CHÚA, con dâng lời cảm tạ: Ngài đã từng thịnh nộ với con, nhưng giờ đây cơn giận đã nguôi rồi, và Ngài lại ban niềm an ủi. Đây chính là THIÊN CHÚA cứu độ tôi, tôi tin tưởng và không còn sợ hãi, bởi vì THIÊN CHÚA là sức mạnh tôi, là Đấng tôi ca ngợi, chính Người cứu độ tôi. Các bạn sẽ vui mừng múc nước tận nguồn ơn cứu độ. Các bạn sẽ nói lên trong ngày đó: Hãy tạ ơn THIÊN CHÚA, cầu khẩn danh Người, vĩ nghiệp của Người, loan báo giữa muôn dân, và nhắc nhở: danh Người siêu việt. Đàn ca lên mừng THIÊN CHÚA, vì Người đã thực hiện bao kỳ công; điều đó, phải cho toàn cõi đất được tường. Dân Xion, hãy reo hò mừng rỡ, vì giữa người, THIÊN CHÚA của Israel quả thật là vĩ đại! (Isaia 12,1-6).

("Prier", l'aventure spirituelle, N.352, Juin 2013, trang 7)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt